Остання мить перед заходом сонця.
В куточку смітника всміхнулося життя.
Замурзане дитя з порожнього віконця —
листочком золотим забавлене дитя…

Листочком золотим, що кинула тополя
з вогненного гілля, що високо вгорі…
Краєчком усмішки мені всміхнулась доля —
сльозою першою вечірньої зорі.

Краєчком усмішки, листочком із тополі,
замурзаним дитям з порожнього вікна…
З високого вікна – останній промінь волі,
з-за перехрестя ґрат – останній погляд дня…